

Anna Polakova's Report Card

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA.

Škola: Státní československé reálné gymnasium ve Vysokém Mýtě.

Číslo katalogu: 22

Pololetní vysvědčení.

Anna Poláková

narozená dne 6. srpna 1914 v lné
 v zemi Česke, náboženství evangelické
 zákyně číslo B třídy, nabývá za první pololetí školního roku 1938/39
 tohoto vysvědčení:
 Chování: zcela uspokojivé



Prospěch		Stupeň celkového prospěchu:	
v předmětech povinných		v předmětech nepovinných	
v náboženství	<u>výborný</u>	ve zpěvu (rel. pov.)	
v jazyku	československém	<u>dobry</u>	
	německém	<u>dobry</u>	
	latinském	<u>dobry</u>	
	francouzském		
v dějepise - ve vlastivědě	<u>dobry</u>		
v zeměpise	<u>dobry</u>		
v matematice	<u>dostatečný</u>	<u>prospěla</u>	
v přírodopise			
v chemii		Zameškané hodiny: celkem <u>0</u> , z nich neomluveno <u>0</u> .	
ve fyzice	<u>dostatečný</u>		
v rysování	<u>dostatečný</u>		
v kreslení	<u>dostatečný</u>		
v psaní			
v tělocviku	<u>chvalitebný</u>		

ve Vysokém Mýtě dne 31. srpna 1939

Josef Kocian
ředitel.



Stanislav Mackoník
třídní profesor.

STUPNICE ENÁMEK.	Chování:	uspokojivé	uspokojivé	málo uspokojivé	nezákonné	—
Prospěch:	výborný	chvalitebný	dobry	dostatečný	nedostatečný	
Stupeň celkového prospěchu:	a významnějším	prospěl (a)	nedostatečný	zcela nedostatečný	—	

C. 806-85 (I-IV.) — Všechna práva vyhrazena. 1937-III. — 2-253B.

This is my report card from third year of the Czechoslovak State High School in Vysoke Myto, where I took third and fourth year (1938/1939 and 1939/1940), until Hitler forbade Jews to study. But I have to admit that I was actually glad, because I didn't like studying too much. School was my number one enemy! So then for a year I studied to be a seamstress, but then even that wasn't possible, I could only be there on the sly, the lady in charge became afraid that she could have problems if she kept me on as a student. So a friend of my father's who was a tailor took me on. However it then began to be dangerous for him, too, he was afraid, so I left. So then I was at home, and sewed various bags, and then when the transports began I sewed various bedcovers, embroidered blankets, everything that could come in handy for us. But it was only for us or for friends, so for free, as I was no longer allowed to be employed anywhere.